

POUKA 11

Prvi deo: Pregled

Ključni Tekst: Kološanima 3,14

Središte proučavanja: Kološanima 3,1–17

U Kološanima 3,1–17, Pavle govori o osobinama autentičnog hrišćanskog života. On naglašava vernikovo jedinstvo sa Hristom. Takvo jedinstvo znači da vernik ima udeo u Isusovom životu, smrti, vaskrsenju i proslavljanju. Pavle razrađuje ovu ideju rekavši da je Hristos naš život (Kološanima 3,4). Umrli smo sa Njim. Naš život je sakriven sa Njim u Bogu (Kološanima 3,3). Vaskrsnuti smo sa Njim (Kološanima 3,1). Stoga, moramo da „tražimo ono što je gore, gde Hristos sedi s desne strane Boga“ (Kološanima 3,1), što podrazumeva da i mi vladamo sa Njim (vidi Rimljanima 5,17). Tema „jedinstva sa Hristom“ obrađuje se i na drugim mestima u Novom zavetu. Zapravo, ovo učenje dolazi od samog Isusa (Jovan 15,5). Pavle, govoreći o dubokoj povezanosti vernika sa Hristom, koristi izraz „u Hristu“ (vidi, na primer, Rimljanima 6,11; 2. Korinćanima 5,17, kao i mnoge druge odlomke). Pavle takođe sugerise da je život pravog vernika, na neki način, „ponavljanje“ Isusove misije. Dakle, kao Isusovi sledbenici, mi treba da hodimo kao što je i On hodio (1. Jovanova 2,6). Naš stari čovek je razapet sa Hristom (Rimljanima 6,6; Galatima 2,20). Umrli smo sa Njim (Rimljanima 6,5) i sahranjeni smo sa Njim (Rimljanima 6,4; Kološanima 2,12). Vaskrsnuti smo sa Njim (2. Korinćanima 4,14; Kološanima 3:1) i zajedno sa Njim postavljeni smo na nebesima (Efescima 2,6).

Pouka za ovu sedmicu ističe dve glavne teme:

1. Pravi vernik je onaj koji je zamenio zemaljski način razmišljanja nebeskim načinom razmišljanja.
2. Pravi vernik pokazuje osobine novog života u Hristu.

Drugi deo: Komentar

Ilustracija

„U starim rimskim zidinama malter izgleda čvrsto kao i kamenje, a sve to zajedno deluje kao jedna celina; morate ga razneti u prah da biste srušili zid. Tako je i sa pravim vernikom – on se oslanja na svog Gospoda dok ne uzraste u Njemu, dok ne postane jedno sa Isusom kroz živo jedinstvo, tako da jedva možete razaznati gde se završava temelj, a gde počinje nadgradnja; jer vernik postaje sve u Hristu, kao što je i Hristos sve u svemu za njega“ – Čarls H. Sprdžon (Charles H. Spurgeon), *Siguran temelj vere, Propovedi iz Metropolitene saborne crkve*, tom 24 (*Faith's Sure Foundation, in The Metropolitan Tabernacle Pulpit Sermons*, vol. 24, London: Passmore & Alabaster, 1878), str. 463. originala.

Zemaljski način razmišljanja naspram nebeskog načina razmišljanja

U Kološanima 3,1–11, Pavle govori o suprotnosti između novog života u Hristu i starog života sa njegovim telesnim požudama. Pavle započinje ovaj odeljak izrazom: „Ako ste,

dakle, vaskrsli s Hristom“ (Kološanima 3,1). Međutim, nema sumnje u vernikovo učešće u Hristovom vaskrsenju. Zapravo, ova rečenica bi se mogla prevesti i kao: „Ako ste, dakle, vaskrsli s Hristom – a jeste.“ Ova rečenica zaokružuje misao započetu u Kološanima 2,20: „Ako ste, dakle, umrli s Hristom“. Pavle tvrdi da, pošto su Kološani umrli sa Hristom (Kološanima 2,20) i vaskrsli sa Njim (Kološanima 3,1), oni moraju i da žive u skladu sa tim. Važno je napomenuti da je izraz „vaskrsli ste“ u pasivu („bili ste vaskrsnuti“) kako u engleskom, tako i u grčkom jeziku. Upotreba pasiva ukazuje na to da novi život u Hristu nije rezultat ljudskih dostignuća, već delo Boga u srcu. Ovaj princip koriguje pogrešno učenje da ljudi mogu postići spasenje sopstvenim naporima.

U prvim stihovima trećeg poglavlja Kološanima poslanice, Pavle sažima pojam novog života u Hristu kroz izraz „ono što je gore“ (Kološanima 3,1.2; na grčkom: *ta anō*). Nasuprot tome, stari život prikazan je kroz sličan izraz – „ono što je na zemlji“ (vidi Kološanima 3,2.5; na grčkom: *ta epi tēs gēs*). Pavle snažno poziva svoju publiku da urade dve stvari u vezi sa onim što je gore: da to traže (Kološanima 3,1) i da za to vežu svoj um (Kološanima 3,2). Grčka reč prevedena kao „vezati um“ jeste *phroneō*. Ovaj izraz podrazumeva čin razmišljanja (vidi Rimljanima 12,3; 1. Korinćanima 4,6; Filibljanima 1,7; Filibljanima 3,15). Drugim rečima, Pavle kaže da nebeske stvari treba da preokupiraju naše misli. Tekst iz Kološanima 3,1–4, koji uvodi novi odeljak, prožet je Hristom – vaskrsli smo sa Hristom (Kološanima 3,1), Hristos je s desne strane Bogu (Kološanima 3,1), naš život je sakriven sa Hristom u Bogu (Kološanima 3,3), i Hristos je naš život (Kološanima 3,4). Za Pavla, traženje i razmišljanje o onome što je gore isto je što i živeti za Hrista i kroz Hrista – sve do dana kada ćemo deliti Njegovu slavu (Kološanima 3,4).

Živeti za Hrista znači biti mrtav za ono što je zemaljsko (Kološanima 3,2.3). Da bi ovu poentu učinio sasvim jasnom, Pavle navodi listu poroka koje vernici treba po svaku cenu da izbegavaju (Kološanima 3,5). On dalje spominje da zbog toga „ide gnjev Božij na sinove protivljenja“ (Kološanima 3,6). U ova dva stiha Pavle opisuje stari život, život pre obraćenja. Sinovi nepokornosti su oni koji traže ono što je zemaljsko i na to usmeravaju svoj um. A to je u oštroj suprotnosti sa onima koji su umrli sebi i vaskrsli sa Hristom.

Da bi dodatno opisao stari život, Pavle navodi drugu listu poroka: „Gnjev, ljutinu, pakost, huljenje, sramotne riječi iz usta svojijeh“, kao i laž (Kološanima 3,8.9). Pavle naziva čoveka koji živi po „onome što je na zemlji“ „stari čovek“ (Kološanima 3,9), a čoveka koji živi po „onome što je gore“ (Kološanima 3,1) „novi čovek“ (Kološanima 3,10). Suprotnost između njih dodatno je naglašena glagolima „svući“ (grč. *apekdyomai*) i „obučiti“ (grč. *endyō*). Pavle koristi igru reči kako bi istakao važnu biblijsku istinu – stari čovek je uronjen u svoja dela (Kološanima 3,9), dok se novi čovek „obnavlja za poznanje, po obličju onoga koji ga je sazdao“ (Kološanima 3,10). Kasnije, apostol daje još dublji uvid u to kako izgleda novi život u Hristu.

Odlike novog života u Hristu

Pavle započinje novi odeljak u Kološanima 3,12–17 rečju „dakle“. Korišćenjem tog termina na početku novog odeljka, Pavle pokazuje da se opomene u Kološanima 3,12–17 moraju posmatrati kao posledica ili rezultat onoga što je prethodno rekao u Kološanima 3,1–11. Oni koji traže ono što je gore i razmišljaju o tome, u skladu sa Kološanima 3,1.2 (i koji su duhovno preporođeni, kao što to simbolizuje „novi čovek“ iz

Kološanima 3,10), sada su opisani kao „izabrani Božji, sveti i ljubazni“ (Kološanima 3,12).

Prema Pavlu, pravi vernik je onaj koji odbacuje (**skida**) određene stvari (Kološanima 3,8), kako bi **obukao** druge, kao što su „milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje“ (Kološanima 3,12). Dok je život starog čoveka obeležen laganjem „jedan na drugoga“ (Kološanima 3,9; grčki *allelōn*), život novog čoveka obeležen je „trpljenjem (snošenjem) jedan drugoga“ (Kološanima 3,13) i „opraštanjem jedan drugome“ (Kološanima 3,13). Međutim, Pavle kaže: „A svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva“ (Kološanima 3,14). Pavle time nagoveštava da se sve ostale vrline mogu ispoljiti samo ako ljubav preovladava u međusobnim odnosima unutar crkve. Drugim rečima, Pavle kaže da kada volimo, pokazujemo „milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje“ (Kološanima 3,12). Takođe, trpimo jedni druge i opraštamo jedni drugima (Kološanima 3,13). Kakva snažna poruka!

Novi život u Hristu obeležen je i prisustvom Božjeg mira (Kološanima 3,15). Ovaj mir unutar crkvene zajednice moguć je samo zato što je Bog pomirio sve sa sobom kroz Isusa Hrista, koji je „uspostavio mir Njegovom krvlju prolivenom na krstu“ (Kološanima 1,20; IHJ). Drugim rečima, mir u ljudskim odnosima jeste rezultat mira sa Bogom.

Konačno, novi život u Hristu uključuje nepokolebljivu privrženost Hristovoj reči (Kološanima 3,16). Kada kaže da reč Hristova treba da „vas **potpuno ispun**i svom mudrošću; **poučavajte** i **opominjite** jedan drugoga (**mudrošću**)...“ (Kološanima 3,16; NSP; naglasio autor), Pavle time nagoveštava da Hristova učenja treba da prožmu ceo naš život. Ova izjava veoma je slična onoj u Kološanima 1,28: „Njega mi propovijedamo **svjetujuć**i svakoga čovjeka, i **učec**i svakoj **premudrosti**, da pokažemo svakoga čovjeka savršena u Hristu Isusu“ (naglasio autor). Tri važne stvari mogu se zapaziti na osnovu paralela između ova dva stiha. Prvo, Hristos i Njegova učenja su nerazdvojni u smislu da nije moguće prihvatiti Hrista a odbaciti Njegova učenja. Drugo, cilj propovedanja jeste da „pokažemo svakoga čovjeka savršena u Hristu Isusu“ (Kološanima 1,28). Treće, ljudi koji su istinski doživeli obraćenje uključeni su u misiju. Pavle završava svoje učenje u Kološanima 3,1–17 sa sažetom mišlju – on podrazumeva da oni koji žive novim životom sve čine „u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca kroz Njega“ (Kološanima 3,17).

Treći deo: Primena u životu

Razmišljajte o sledećim temama, a potom postavite svojim učenicima pitanja s kraja ovog odeljka:

Tvrdnja da je Hristos naš život (Kološanima 3,4) nesumnjivo predstavlja jednu od najizvanrednijih izjava u Svetom pismu. Ako je Hristos naš život, bez Njega „ne možemo činiti ništa“ (Jovan 15,5), a kroz Njega „možemo sve“ (Filipljanima 4,13). Ako je Hristos naš život, Njegova blagodat nam je dovoljna (2. Korinćanima 12,9). Ako je Hristos naš život, „raspeti smo sa Njim“, i više ne živimo mi, nego Hristos živi u nama (Galatima 2,20).

Pavle govori o tako dubokom odnosu sa Hristom da mi učestvujemo u Njegovom životu, smrti, vaskrsenju i proslavljanju. Da bi naglasio ovu stvarnost, apostol neprestano koristi izraz „sa Hristom“ (čak sedam puta!) kroz celu svoju poslanicu Kološanima. Tako smo umrli (Kološanima 2,20), sahranjeni (Kološanima 2,12), vaskrsli (Kološanima 2,12; Kološanima 3,1), oživljeni (Kološanima 2,13) i skriveni

(Kološanima 3,3) sa Hristom, na takav način da ćemo se i „javiti sa *Njim* u slavi“ (Kološanima 3,4; kurziv dodao autor).

„Na neki tajanstveni način, svaki vernik u Hristu je sjedinjen sa Hristom, tako da je Njegova smrt naša smrt, Njegova sahrana je naša sahrana, Njegov novi život je naš život, Njegov položaj na nebesima je naš položaj, a i Njegov slavno povratak je i naš... Kada postanemo 'jedan duh' sa Hristom, naši dugovi se prenose na Njega, a Njegovo bogatstvo se prenosi na nas“ – *Hristos, tvoj život: Kološanima 3,4*, u *Molitveni tekstovi o grčkom Novom zavetu: 52 osvrta za nadahnuće i pouku*, urednici Dž. Skot Duval (J. Scott Duvall) i Verlin D. Verbrug (Verlyn D. Verbrugge) (*Christ, Your Life: Colossians 3:4*, in *Devotions on the Greek New Testament: 52 Reflections to Inspire & Instruct*, Grand Rapids, MI: Zondervan, 2012), str. 102–103. originala. Ništa nam ne bi moglo obezbediti dublji osećaj pripadnosti nego naše jedinstvo sa Hristom!

Pitanja:

1. Hristos je naš život. Šta nam ova izuzetna izjava govori o vrsti odnosa koji možemo – i zaista moramo – da imamo sa Hristom?
2. Šta znači učestvovati u životu, smrti, vaskrsenju i proslavljanju Isusa Hrista? Kako vi danas učestvujete u tome u svom životu?